

4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Σεραφείμ, ἐπισκόπου Φαναρίου.

Διάταξις Ἀκολουθίας ἰσχύουσα αἰωνίως,
πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

Β αρ βα ραν την α γι α αν τι ι μη σω ω μεν

εχ θροσ γαρ τας πα γιδας συ υ νε τρι ι ψε και ως
στροθι ον ερ ρυσθηεξ αυ των βο η θει α και ο πλω
τδ Σταυ ρθ η η παν σε ε μνος

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πδ Γα ρ

Ο ρθοδοξιασ οδη γε ευ σε βει ασ δι δα
σκα λε και σε ε μνο τη η τος της οι κσ με νης ο
φω στη των μο να ζον των θε ο πνευστον εγ κα αλ λω
πι ι σμα Ι ω α αν νη σο φε ταισ δι δα χαισ
σδ παν τας ε φω τι σας λυ ρα τδ ς Πνευ μα α τος
σβευ ε Χρι στω ω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας
η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννηθεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
σιν υ πο μει να ασ α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γε ρσιν δει ξας ως Θε ος μη πα
ρι δησους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι

 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν

 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και

 σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,

Καθίσματα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου, πάντας ἐξέπληξας· ὅτι ὑπέμεινας, τὰς τῶν τυράννων πληγὰς, δεινὰς βασάνους φυλακάς, Βαρβάρα παναοίδιμε. Ὅθεν καὶ τὸν στέφανον, ὁ Θεὸς σοι δεδώρηται, ὃν περ ἐπεπόθησας, ψυχικῶς καὶ προσέδραμες· αὐτὸς καὶ τὰς ἰάσεις παρέχει, πᾶσι τοῖς πίστει προσιούσί σοι.

Δόξα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγίων ταῖς μνήμαις οἱ κοινωνοῦντες πιστῶς, τῶν Ἀθληφόρων τὴν μνήμην πανηγυρίζωμεν, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἐνέκρωσαν εὐχῆ, τὸν τὴν Εὐαν δολερῶς, στερήσαντα ἀφθαρσίας· καὶ τὸν Χριστὸν δυσωποῦσιν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον Ὅρος καὶ θεοβάδιστον· Χαῖρε ἔμψυχε Βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε· Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου Γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρος τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡδύφωνος αὐλός, μεγαλόφωνος σάλπιγξ, κιθάρα μελουργός, λιγυρὰ θεία λύρα, κινύρα παναρμόνιος, μουσικώτατον ὄργανον, ἐμπνεόμενον, τοῦ Παρακλήτου ταῖς αὔραις, ἀναδέδειξαι, ᾧ Ἰωάννη καὶ θέλγεις, ἡμῶν τὰ νοήματα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ὑμνοῦμεν τοὺς σεπτούς, καὶ ἀγίους ἀγῶνας, οὓς ἔτλης ἀληθῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, γεραίροντες ἐν ἄσμασι, τὰ σεπτὰ

μελωδήματα, ἃ κατέλιπες, εἰς ὑμνωδίαν Κυρίου, ἀξιάγαστε, καὶ τῶν πιστῶν εὐφροσύνην, Ἰωάννη πανεύφημε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτῆμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου σεμνή, ὡς ἀλάβαστρον μύρου, ἐνήνοχας Χριστῷ, τῷ νυμφίῳ σου πόθῳ· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε, τὴν ἐνέργειαν, τῶν ἰαμάτων Βαρβάρα, πᾶσαν φάλαγγα, ἀποσοβοῦσα δαιμόνων, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθη, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος Βου ζ

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϝ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϝ ϝ ϝ και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μϝ ϝ
Ο ι μι σϝ ϝν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τϝ Κυ υ ρι
ι ι ϝ ϝ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

ο ος γαρ ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Β8} ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^ε

^{Β8} Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^ε

^{Β8} Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ σει ^{Δ2}

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται ^{Δ2}

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{Β8}

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως ^ε

^{Β8} Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των ^χ

αι ω ω νων α α μη ην ^ε

^{Β8} Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ^{Δι}

ζει ^{Δ2} τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει ^{Β8}

ει ει θρα α ^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ^ε

ο ον τα α ^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{Β8}

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον.

Ἦχος Βου

αυ μα στο ος ο Θε ος εν τοις Α γι οις αυ

τδ (δίζ)

Στίχ. Τοις α γι οις τοις εν τη γη αυ τδ ε

θau μα στωσεν ο Κυ ρι ος

αυ μα στο ο ος ο Θε ε ο ο ος εν τοις Α

γι ι οις α αυ τδ δ δ δ δ δ δ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

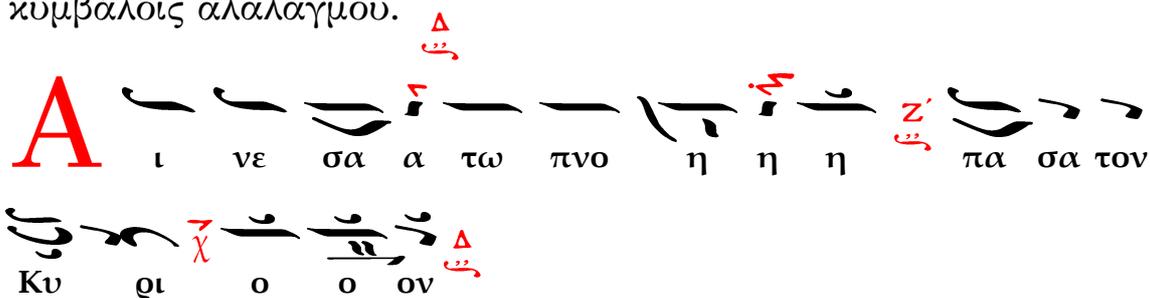
Ἦχος Δι

α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (κε' 1-13)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

(ὁσιακόν, τῶν δέκα παρθένων, ζήτηι τοῦτο
τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραί. Αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις της Α θλη φο ο ρα προ σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς προ σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Εἶτα τὸ ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα-θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξα λει ψον το α νο ο μη

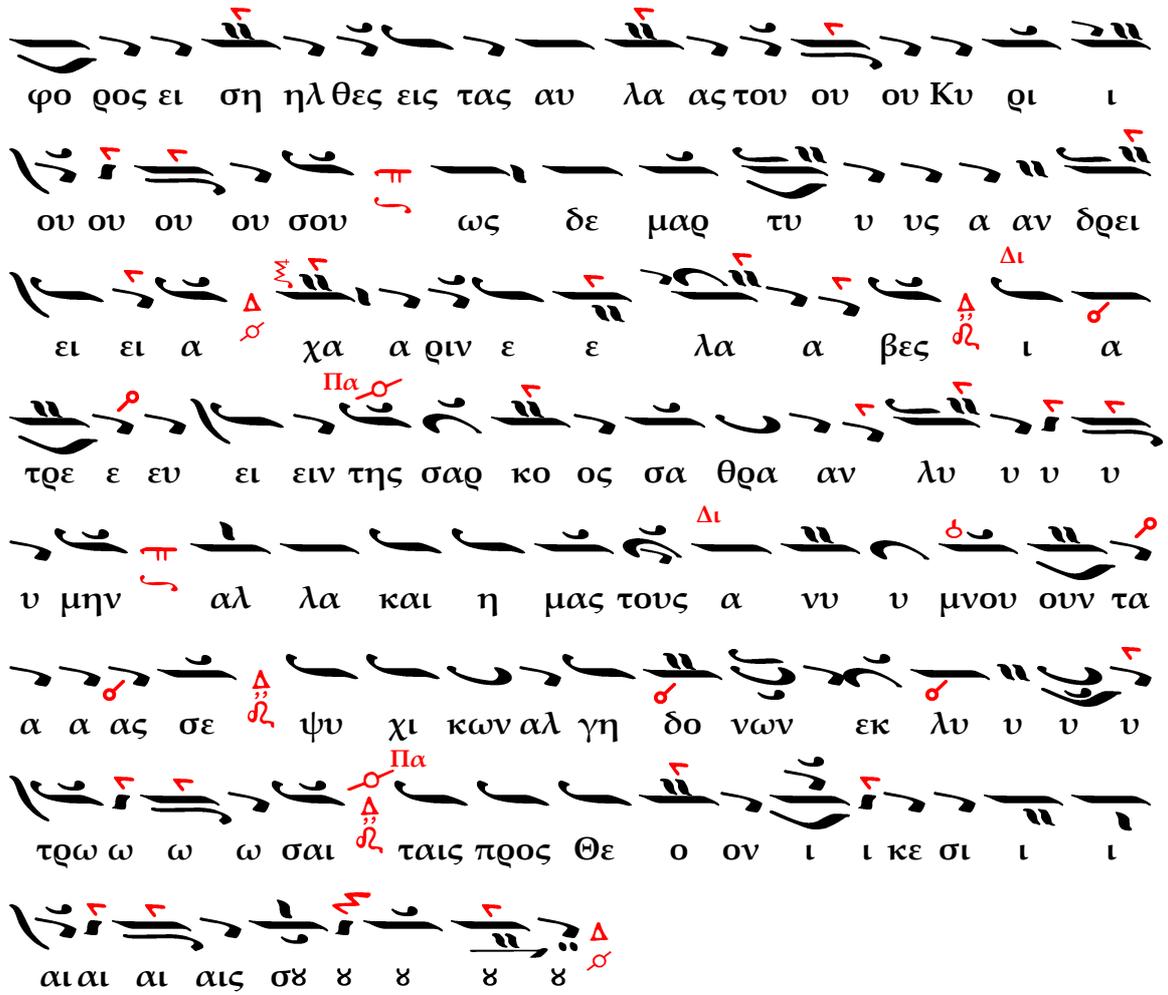
μα α α μη

Α θλη τι κην ο δευ σα α σα ο ο δον προ γο

νι κη ην ε ξε φυ υ γε ες βου ου λην Βαρ βα ρα

πα α αν σε βα α σμι ι ι ε και ως μεν

παρ θε ε νο ο ος φρο ο νι ι ι μη λαμ πα δη

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς σ' καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, κατὰ Ἀλφάβητον ἀντίστροφον.

Ποίημα Θεοφάνους.

(Ἐκ τοῦ Μηναίου, ζήτηι τῇ ΚΖ' τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἢ τῇ ΚΓ' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου).

Τῆς Θεοτόκου. Ῥδὴ α'.

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὠραίαν ὡς περικαλλῆ, ὄλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξί Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ὤκησε, τὴν ἀμώμητον· ὄν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς

ὕμνοῦντάς σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἰκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὅλην ἀνεκαίνισας. Ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὐλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ α΄.

ᾠχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Ποίημα Στεφάνου Σαββαΐτου.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ᾠ Τριας ὑπέρθεε σεπτῆ, ἢ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν δωρεὰν σοῖς οἰκέταις βραβεύουσα, φωτοφόρον ἔμπνευσον, τῇ ζοφώδει μου, διανοίᾳ ἀμάρυγμα, τὴν σὴν εὐφημηῆσαι, Μάρτυρα Βαρβάραν τὴν αἰοίδιμον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐγκωμίων ἅπαντα θεσμόν, ὄντως ὑπερβέβληκε, τῶν σῶν Μαρτύρων ἢ δόξα φιλόανθρωπε· ἀλλὰ τὸ ἐκ πίστεως, κατὰ δύναμιν, δεδεγμένος ἐφύμνιον, ἀντικαταπέμποις, Δέσποτα πλουσίως τὴν ἀντίδοσιν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκανθῶδους ρίζης ἐκφυέν, ῥόδον ἱερώτατον, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ εὐωδίασεν, ἢ τῷ ἐρυθήματι, τῆς ἀθλήσεως, φοινηχθεῖσα δι' αἵματος, ἔνδοξος Βαρβάρᾳ· ἦνπερ ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ τοῖς σοῖς ἐπαίνοις ἐγχειρεῖν, μέλλοντι παρεῖναί σου, ἔδει φωνὴν τὴν μελίρρυτον Ὅσιε, δι' ἧς τὴν Ὁρθόδοξον, κατεφαίδρυνας, Ἐκκλησίαν τοῖς ἄσμασι, Πάτερ Ἰωάννη, ἥτις σου γεραίρει τὸ μνημόσυνον.

Δόξα.

ᾠς σοφὸς ἀγχίνους τε κριτής, τὴν τῶν ὄντων ἄριστα, φύσιν σκοπῶν, τῶν ἀστάτων προέκρινας, τὰ διαιωνίζοντα· τῶν προσκαίρων γάρ, ἀντηλλάξω τὰ κρείττονα, Πάτερ Ἰωάννη· ὅθεν σε καὶ νῦν Χριστὸς ἐδόξασεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθείς, ὄφρις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῷ ὡς αἰχμάλωτον ἤρπασε· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεῖς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομητορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα

γεγέννηκας.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στερεῦουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσία σου, ἐν ᾗ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστροῦ σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέριτον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα· ὃν ἐκτενώς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις σκυθρωπάζουσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Ἄχραντε· τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφους, δραστικῶ σου φαρμάκῳ περιποίησον.

Τῆς Ἀγίας. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τετρωμένη τοῦ πόθου σου, ὡς νυμφίου Δέσποτα, τῷ γλυκυτάτῳ βέλει, ἡ ἀθληφόρος Βαρβάρα ἄπασαν, πατρικὴν ἀθειῖαν ἐβδελύξατο.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ τρυφῆς ἢ τερπνότης, οὐκ ἄνθος κάλλους πλοῦτός τε, οὐχ ἡδοναὶ νεότητος, ἔθελξάν σε Βαρβάρα ἔνδοξε, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσαν καλλιπάρθενε.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸς τελείους ἀγῶνας, οὐδὲν ἐδείχθη κώλυμα, τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεος, οὐ τὸ νέον τῆς ἡλικίας Χριστέ, ἀκηράτῳ σου σθένει δυναμούμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, Θεῷ δανείζων· ὅθεν σοι, τῶν οὐρανῶν ηὐτρέπισται, βασιλεία· ἀλλὰ καὶ νῦν ἀμοιβήν, Ἰωάννη ἐδέξω πολυπλάσιον.

Δόξα.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, δεδεγμένος πράξεις, κατακοσμεῖς αἰοίδιμε, Ἰωάννη τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· ὃ πολυπλασιάζεις, καὶ τὸν βίον λιπών.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Δαμάσας πολλοῖς, ἰδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, τὸ σῶμα τὸ σόν, εἰς ὕψος οὐράνιον, εὐπετῶς ἀνέδραμες, ὅπου μέλη θεῖά σοι δίδονται, ἃ τρανῶς ἐμελώδησας, τοῖς φίλοις Κυρίου Πάτερ Ὅσιε.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας, Βαρβάρα τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην ἀποκρουσάμενος, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀναλαβόμενος, ἀσκητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισας, τῆς ἐρήμου πολιστής, φωστὴρ τοῦ κόσμου νοητῶς, ἀναδειχθεὶς θεοφόρε· διὸ πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ ἐξάϊσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κηρύξεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἀγνή ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνὴ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ κατέπτηξας, ἀπειλὰς ἀνδρειόφρον, μεγαλοφώνως μέλπουσα αἰεὶ· * Τριάδα σέβω, τὴν μίαν Θεότητα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν νυμφευθεῖσαν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μαρτυρίου Βαρβάραν, συνελθόντες τιμήσωμεν ἀξίως, ὅπως αὐτῆς ταῖς προσευχαῖς λύμης ψυχοφθόρου λυτρωθέντες, καὶ λοιμοῦ, σεισμοῦ τε καὶ καταπτώσεως, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ διέλθωμεν, καταξιωθέντες μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων, διάγειν ἐν φωτί, καὶ μέλπειν ἀξίως· Ἐθαυμάστωσας Σῶτερ τὰ σὰ ἐλέη πᾶσι τοῖς πίστει ὁμολογοῦσι· * Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Συναξάριον.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἄθλησις τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας. (†306)

Στίχ. Εἶπει πατὴρ θύσας σε, Μάρτυς Βαρβάρα,

Ἵπῆρξεν ἄλλος Ἀβραάμ Διαβόλου.

Βαρβάρα ἀμφὶ τετάρτη χερσὶ τοκῆος ἐτμήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, θυγάτηρ Διοσκόρου τινὸς Ἑλληνοῦ, ἐν ὑψηλῷ πύργῳ παρὰ τοῦ πατρὸς φυλαττομένη, διὰ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῇ σωματικὴν ὠραιότητα. Παρθένος δὲ οὔσα καὶ τὸν Χριστὸν σεβομένη, οὐ διέλαθε τὸν πατέρα· Γνοὺς γὰρ τὰ κατ' αὐτήν, ἐξ ὧν ἐκεῖνος μὲν, ἐπὶ τῷ οἰκοδομουμένῳ λουτρῷ παρ' αὐτοῦ, δύο θυρίδας εἶπε γενέσθαι, ἣ δὲ προσέταξε τρεῖς· καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτηθεῖσα, Ἐπ' ὄνοματι, ἔφη, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ταῦτα οὖν ἀκούσας ἐκεῖνος, εὐθύς ὤρμησε τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀνελεῖν αὐτήν. Ἐκφυγούσης δὲ αὐτῆς καὶ εἰς διαιρεθεῖσαν πέτραν ὑπείσελθούσης, ἐπεὶ καταδιώκων αὐτήν ὁ πατὴρ εὔρε, τῶν τριχῶν ἀψάμενος αὐτῆς, παρέδωκεν αὐτήν τῷ τῆς χώρας ἡγεμόνι· οὗ κατ' ἐνώπιον ὁμολογήσασα τὸν Χριστὸν καὶ τὰ εἰδῶλα καθυβρίσασα, τύπτεται δεινῶς, τὰς σάρκας ξέεται, τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ σφαίραις κατὰ κεφαλῆς παίεται· εἶτα τὴν πόλιν γυμνὴ περιάγεται καὶ τύπτεται καὶ τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν, αὐτοῦ τοῦ ἰδίου πατρὸς ταῖς οἰκείαις χερσὶν ἀνελόντος· ὃς καὶ λέγεται, μετὰ τὴν ταύτης σφαγὴν, ἐκ τοῦ ὄρους κατερχόμενος, κεραυνῷ βληθῆναι καὶ τὴν ψυχὴν ἀπορῶξαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου, τοῦ Δαμασκηνοῦ. (†749)

Στίχ. Πλήσας μελῶν γῆν ἠδέων Ἰωάννης,

Κἂν οὐρανοῖς ἄνεισι συνθεῖναι μέλη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου καὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἐκ Δαμασκοῦ τῆς πόλεως, ἐκ γένους περιφανοῦς, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ διαπρέποντος πίστει. Τυχῶν δὲ καὶ φιλαρέτου πατρός, ἐπαιδεύθη πᾶσαν τὴν ἑλληνικὴν ἐγκύκλιον παιδευσιν καὶ τὸν βυθὸν τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς καλῶς ἐξηρέυνησε. Τὸν μονήρῃ δὲ βίον μετὰ Κοσμᾶ τοῦ μακαριωτάτου, τοῦ συναναστραφέντος αὐτῷ, γεγονότος δὲ ὕστερον Ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ, ὑπῆλθεν. Οὗτοι οὖν ἄμφω, παρ' ἑνὸς διδασκάλου ἐξεπαιδεύθησαν, Κοσμᾶ κάκεινου τούνομα, καὶ Ἀσηκρίτης ἐπιλεγόμενου, ἐξωνηθέντος παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ καὶ ἐτέρων αἰχμαλώτων. Εἰς ἄκρον δὲ σοφίας ἐληλακότες, τοιοῦτου διδασκάλου τυχόντες, εἶτα γενόμενοι Μοναχοί, ἐσχόλαζον ἀμφότεροι τῷ Θεῷ.

Ὁ δὲ Ἰωάννης, τῷ προεστῶτι τῆς Μονῆς τοῦ ἁγίου Σάββα ἰδίως παραδοθείς,

τὴν μακαρίαν ὑπακοὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐδιδάσκετο· ᾧ καὶ ἐμφανισθῆναι κατ' ὄναρ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον λέγεται καὶ εἰπεῖν (ἐν ὅσῳ εἰσέτι ὁ Ἰωάννης συνῆν τῷ διδασκάλῳ), ἢ μᾶλλον ἐντείλασθαι αὐτῷ, ἐπιτρέψαι τῷ αὐτοῦ μαθητῇ Ἰωάννῃ ὕμνους συνθεῖναι, εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς τεχθέντος ἀσπόρου, καὶ καύχημα τῶν ἐκ μέσης καρδίας ὀφειλόντων ταύτην γεραίρειν· ὃ δὴ καὶ πεποίηκε, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην λογογραφίᾳ θέμενος.

Ἐπίσης οὖν τὴν ἄσκησιν μετελθόντες, ὁ μὲν μακάριος Κοσμᾶς, πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλελοιπῶς, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Ὁ δὲ ἀοίδιμος Ἰωάννης, καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια καὶ πλεῖστα διαπραξάμενος καὶ τῇ τῶν λόγων αὐτοῦ δυνάμει καὶ τῶν Γραφῶν σοφαῖς ἀποδείξεσι πλεῖστα στηλιτεύσας τὴν δυσσεβῆ τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν καὶ πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλελοιπῶς, δι' ὧν σχεδὸν παντὸς τοῦ ζητουμένου γνῶσις ἐναργῆς εὐρίσκεται, ἐν γήρᾳ πίονι καταλύει τὸν βίον, ζήσας ἔτη ἑκατὸν πρὸς τοῖς τέσσαρσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἐπισκόπου Πολυβότου, τοῦ θαυματουργοῦ. (†716)

Στίχ. Ἐπισκοπὴν γῆς ἐκλιπὼν Ἰωάννης,
Ἐπισκοποῦντος πάντα τέρεται θεᾶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Ἰουλιανή, ἡ συναθλήσασα τῇ Ἁγίᾳ Βαρβάρᾳ, ξίφει τελειοῦται. (†306)

Στίχ. Ἰουλιανὴν ὡς περιστερὰν δέχου,
Εἰ μὴ τάχει τέμνοιτο τρυζουσαν, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Χριστόδουλος καὶ Χριστοδούλη ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Συνωνυμῶν σοι, παρθένε Χριστοδούλη,
Ὁ Χριστόδουλος καὶ συναθλεῖ σοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Φήλικος, διακόνου τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου τὸ πρῶτον, εἶτα ἐπισκόπου Βολονίας (Bologna), ἐν Ἰταλίᾳ. (†429)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Βερτοάρας (Bertoara), ἡγουμένης τοῦ κοινοβίου Κυρίας Θεοτόκου (Notre-Dame) ἐν Βούργῃ (Bourges) τῆς Γαλλίας. (†614)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἄδας (Ada), ἡγουμένης κοινοβίου ἐν Κενομάνῳ (Cenomanus, Le Mans) τῆς Γαλλίας. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γενναδίου, ἀρχιεπισκόπου Νόβγκοροντ. (†1504)

Στίχ. Ποιμὴν ὁ Γεννάδιος Νόβγκοροντ μέγας,
Χριστῷ ἄνω σύνεστι παμποιμενάρχη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νέος ἱερομάρτυς Σεραφεῖμ ὁ Φαναρίου ἐπίσκοπος, σούβλη διαπαρεῖς, τελειοῦται. (†1601)

Στίχ. Ὁ γῆς Σεραφεῖμ Θετταλῶν φῦς ὡς κλάδος,
Θεῷ Λόγῳ πρόσεισι ρεῖθροις αἱμάτων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβεΐαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

ᾠχος 4 Πα ρ

ᾠδὴ α'

Χρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι σος ἐξ ὄ ρα
 νων ἀ πα ντη σα τε Χρι σο ος ἐ πι γης υ ψω
 θη τε ἀ σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
 και εν ευ φρο συ υ νη ἀ νυ μνη σα τε λα οι
 ο τι δε δο ο ξα α ζαι

ᾠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν
 τι αρ ρε ευ ζως Υι ω και επ ε σχα των εκ Πα ρ θε
 νος σα ρ κω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε
 ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας
 η μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ᾠδὴ δ'

Ρα β δος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
 της Χρι σε εκ της Πα ρ θε νος α νε ε βλα ση σας

ἐξ ὀρθῶν οἰνετός κατασκίουδάσεος
ἠλθεις σαρκῶθεις ἐξ ἀπειρανδρῶ οἰαυλος
καὶ θεὸς δοξατηδυναμεισὺ Κυυριε

ὠδὴ ε΄

Ἡ εὐσωνειρηνης Πατηροικτιομωντης
μεγαληςβληηςστων αγγελων ειρηνηνπα
ρεεχομενον απεισας ημιν οθεν
θεογνωσιος προς φως οδηγηθηεντες εκ
νυκτος ορθριζοντες δοξολογουμεν σε φιλααν
θρωωπε

ὠδὴ ς΄

Σπλαγχνων Ιωανν εμβρον απαπημεσεν
εναλιοςθηροιονεδεεξαατοτη
Παρθενωδε ενοικησας ο Λογος και σαρκα
λαβων διεληλυθε φυλαξας αδιαφθο
ρον ηηςγαρ εχυπεσηρευσεως τηντεκν

σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δεσ ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
σε βης προ σαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
ρο ος α παι λην εκ ε ε πτο η θησαν αλλ εν με
σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα
τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ ρς ε δε ξα
το φλε γει νε ρς ως ου δε πυ ρ της Θε ο τη τος
Πα ρ θε ν η η ν υ πε ε δη νη δυ ν δι ο ο α νυ μ
ν η ν τες α α να με λ ψ ω με ν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψ α τω εις
παν τας τας αι ω να α α ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ
Ω

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερυβιμ^Δ και εν δο
ξοτεραν ασυγκρι^Δ ι τῶστων Σεραφειμ^Δ την αδι
αφθροως Θεον Λογον τε κ^Δ σ^Δ σαν^Δ την ον τως
Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν^π₉

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερυβιμ^Δ και εν δο
ξοτεραν ασυγκρι^Δ ι τῶστων Σεραφειμ^Δ την αδι
αφθροως Θεον Λογον τε κ^Δ σ^Δ σαν^Δ την ον τως
Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν^π₉

3

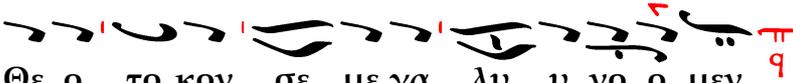
Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Δ
Ω

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερυβιμ^Δ και εν δο
ξοτεραν ασυγκρι^Δ ι τῶστων Σεραφειμ^Δ την αδι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τως

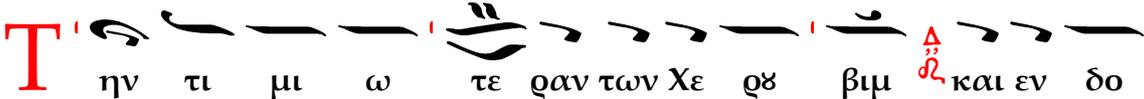

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τως

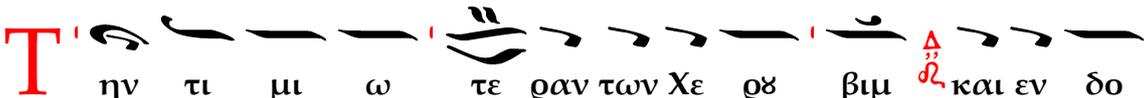

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

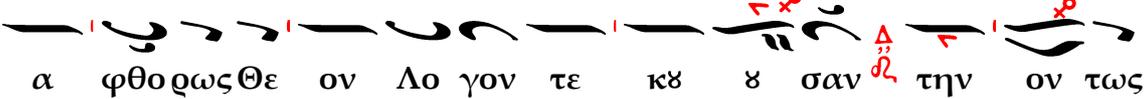

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τως

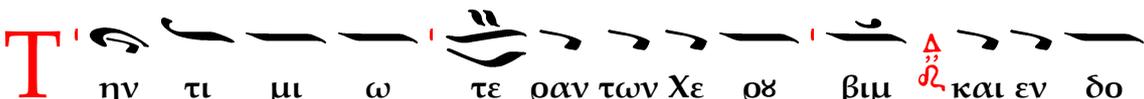

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

Mε γα λυ νον ψυ υ χη η μς ς ς την τι μι
ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νωσρα
τευ μα των

Mυ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δοξον
ου ρα νον το σπη λαιον θρονον χε ρς βι κον την
Πααρ θε νον την φα ατηνην χω ρι ι ον εν ω ω
α νε κλι θη ο α χω ρητος Χρι σο ος ο Θε
ος ον α νυ μνντες μεγα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

Mε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μς ς ς
τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν
δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω σρα

τέ ευ μα α α α α των

M υ ση η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο

ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα

νον το ο ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο

νον χε ρσ σ σ βι ι κον την Πααρ θε ε ε νον

* την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν *

ω ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χωρη τος

Χρι ι σο ο ος ο Θε ε ος ον α νυ μνσ

ντες με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο

με ε ε εν

* την φα ατ νη η η ην χω ρι ι ι ον εν *

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
Τῆς Ἁγίας.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ ἤχῳ Γα ρ

T ην χα ριν των ι α α σε ων εκ Θε σ δε

ε ξα με νη Βαρ βα ρα πα να οι οι δι με τς ι
α σθαι αι τας νο σς των πι στει προσ τρε χο οντων
σοι τον Θε ον δο ξα α ζς σα τον ε πι
παν των Δε σπο την ρυ σαι πα ντα ας κιν δυ νων
λοι μι κης α σθε νει ας και ψυ χι κων νο
ο ση μα των

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

A νε τρε ψας σο φι ι α σς τας αι ρε σει
εις παμ μα καρ ω Ι ω αν νη παν σο φε και ορ
θο δο ο ξον δο γ μα τη Εκ κλη σι α δε ε δω
κας τς ορ θως δο ογ μα τι ζειν και δο ξα ζειν Τρι
α δα Μο να δα τρι συ πο στα α τον εν μι
α τη ς σι α και τρι σι δε ε προ σω ποις

Θεοτοχίον, ὁμοιον.

E κυ η σας Πα να α χρα ντε τον Θε ς Θε
ε ον Λο γον τω κο σμω την σω τη η ρι ον εκ τε
λς ντα α παν σο φως οι κο νο μι αν α

ρι στην δι α τ ε το ο σε παν τες υ μνο λο
γ μ εν α ξι ως ως πρε σβευ ς ς σαν τ ε τω
λυ τρω θη ναι η μας νο σων και πα ντοι ω
ων κιν δυ νων

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

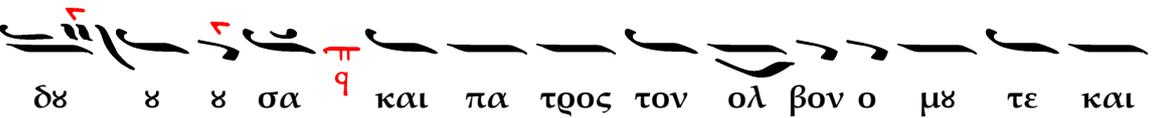
Ἀνατολίου.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

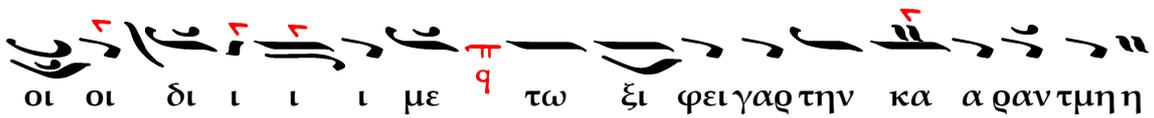

νης α α αυ τσ

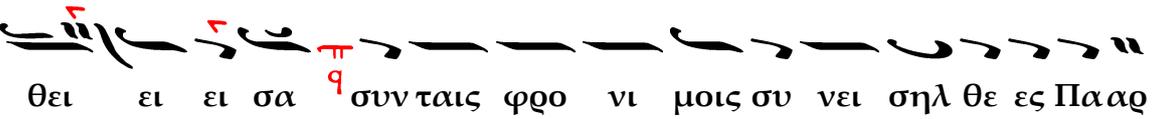
Τ^{Πα} ης γε η ραστρυφης την α πο λα αυσιν υ πε ρι ι

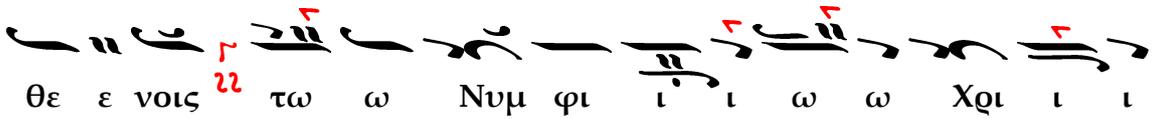

δσ ς ς σα και πα τρος τον ολ βον ο μσ τε και

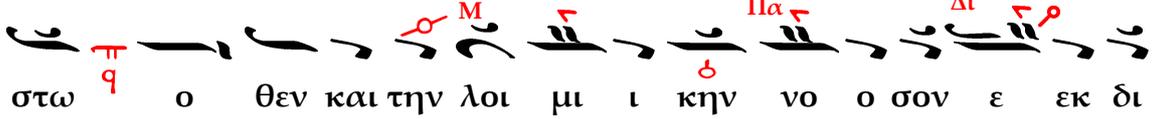

δο ξαν μι ση σα σα α τον ς ρα νι ον Νυμ φι

ον ε πε πο θη σας Βαρ βα ρα πα α α να οι οι

οι οι δι ι ι ι με τω ξι φει γαρ την κα α ραν τμη η

θει ει ει σα συνταις φρο νι μοις συ νει σηλ θε ες Πα αρ

θε ε νοις τω ω Νυμ φι ι ι ω ω Χρι ι ι

στω ο θεν και την λοι μι ι κην νο ο σον ε εκ δι

ω ω ω κσ ς ς σα τς πι στς θε ρα α πε ευ εις

ε νε ρ γει α α τσ Πνε ε ε ευ μα α α α τος και

πρε σβευ εις α πα α αυ στω ως υ υ πε ρ τω ω ν ψυ χω ω

ω ω η η η η μων

Ἦχος Δι-θ

Βυζαντίου.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν

ψαλτηριωωω και αι αι κι θα α ρα

Ησχυνθη ο βα σκα α νος ε εχ θρος υ πο γυ ναι

κος ητ τω ω ω ω με ε ε ε νος ο τι την

Προ μη το ο ρα ε σχεν ο ορ γα α νο ον προς α α μαρ

τι ι ι ι ι αν ο γαρ εκ Παρ θε νσ αρ κω θεις

Λο γος τσ Πα α τρος α τρεπ τως και α φυρ τως ως οι

δε μο ο ο νο ος α α αυ τος την κα τα ραν

ε λυ υ σε της Ε ευ ας και τσ ς Α α δα αμ

Χρι στος ο στε φα νω σας α α ξι ι ως Βα αρ

βα α α ραν την Μα α α αρ τυ υ υ υ ρα

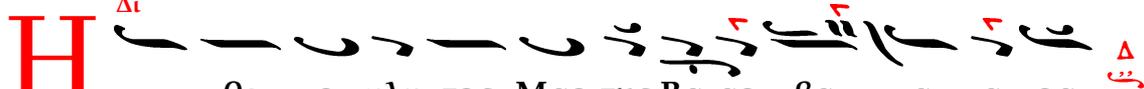
και δι αυ της δω ρσ με νος τω κο σμω ω ι λα α σμον

και το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν Δ

εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω Δ

H Δι
θε ο κλη τος Μαρ τυς Βα αρ βα α α ρα Δ

εν τω στα δι ω πα α α α σχ ς σα ε ε ε ε

λε ε ε ε γε θ δει να μεν τα πα ρο ντα κο λα

M Δι
στη η ρι ι α ω δι κα α στα Δ ς προ κρι νω

δε ε ο ο ο λω ς Δ των ς ρα νι ι ω ω ν τα ε

πι ι ι γει ει ει α θ δι α τ ς το τε με νε τε

ξε ε τε τα α ς σα α αρ κα ς Nη πυ ρι ι πα α α ρα

δο ο τε ε ε ε με Δι χαι ρ ς σα Α πι ω προς τον Νυμ

φι ο ο ν μ ς ς Χρι ι στον θ η ς ται ς ι κε σι αι ς Σω

τηρ Δ τα ε λε η ς κα τα πε ε μ ψον η η μιν Δ και

σω σον τ ς την α θλη σι ναυ της ε εκ τε ε λ ς ς ς

ντα α ς πι ι ι στω ς Δ

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ Δ
πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον
Την πα νη γυ ριν ση με ρον της α θλη φο ο ρθ
 ς ς βα ρ βα α ρας δευ τε λα οι οι υ μνη η η
 σω ω ω ω μεν ταυ την γαρ ς τε ξι ι φο ος ς τε ε
 πυρ ς τε αλ λη η βα σα α νος ς τε τϑ πο λυ
 πλο κϑ Βε λι αρ τα ε νε ε δρα ε ε ε τρο πω ω
 σα α α α ντο Χρι στον ι κε ε ε τε ε ε ευ
 ε καλ λι μα αρ τυς πα νε ε εν δο ξε
 δω ρη θη ναι η μιν το με ε γα ε ε ε
 λε ε ε ε ος

Δόξα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πα

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Αθλη τι κην ο δευ σα α σα ο ο δον προ γο
 νι κη ην ε ξε φυ υ γε ες βου ου λην Βα ρ βα ρα

πα α αν σε βα α σμι ι ι ε και ως μεν
 παρ θε ε νο ο ος φρο ο νι ι ι μη λαμ πα δη
 φο ρος ει ση ηλ θες εις τας αυ λα ας του ου ου Κυ ρι ι
 ου ου ου ου σου ως δε μαρ τυ υ υς α αν δρει
 ει ει α χα α ριν ε ε λα α βες ι α
 τρε ε ευ ει ει ν της σα ρ κο ος σα θρα αν λυ υ υ υ
 υ μην αλ λα και η μας τους α νυ υ μνου ουν τα
 α α ας σε ψυ χι κων αλ γη δο νων εκ λυ υ υ υ
 τρω ω ω σαι ταις προς Θε ο ον ι ι κε σι ι ι
 αι αι αι σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τω ω ω αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Θε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ

Πα
 πε ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α
 στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω
 Κε
 ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο ο μεν
 Πα
 πρε σβευ ε ε ε Δε σποι να με τα τη η ης
 Δι
 Α αθ λη η φο ο ρθ και παντων των Α α γι
 Πα
 ι ων ε λε η θη ναι τα ας ψυ χα α ας
 η η η η μων

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα α λην σου δο ξαν

Κυριε Βασιλευ που ρα νιε Θεε
Πατερ παν το κρα τορ Κυριε Υιε μονογε νες Ι
η σου Χριστε ε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο
Υιος του Πατρος ο αι αιρων την αμαρτιαν
του κοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας α
μαρτιας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος
εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημα
ς

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει μονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος εις δοξααν Θεου Πατρος α
μη ην

Καθεκαστην ημεραν ευλογησω σε και αι
νεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον
αιωνα του αιωνος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρ τον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος
μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ' α̇ Γα ρ

Ο ρ θο δο ξι ας ο δη γε ^{Δ ρ} ευ σε βει ας δι δα
σκα λε και σε ε μνο τη η τος ^{ρ δ} της οι κσ με νης ο
φω στηρ ^{Δ ρ} των μο να ζον των θε ο πνευ στον εγ κα αλ λω
πι ι σμα ^{ρ δ} Ι ω α αν νη σο φε ^{Δ ρ} ταις δι δα χαις
σδ παν τας ε φω τι σας λυ ρα τσ ς Πνευ μα α τος ^{ρ δ} πρε
σβευ ε Χρι στω ω τω Θε ω ^{Δ ρ} σω θη ναι τας ψυ χας η
μω ω ων ^{ρ δ}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' α̇ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^{ν δ}
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{β γ}
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{Δ ρ}
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{Δ ρ}
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^{β γ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὸς β'. Ψαλμὸς 141 (91).

ᾠδὸς Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν
αὐτῷ. (141' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς 132 (92).

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (132β΄ 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (132β΄ 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. γ΄. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (132β΄ 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. δ΄. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (132β΄ 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος α'. (Ἐκλογή).

ᾠχος Γα ρ

Στίχ. α'. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (Ξζ' 34)

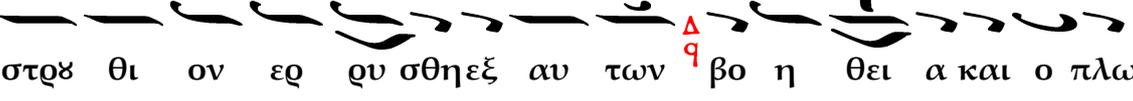
Στίχ. β'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. (ιε' 2)

Στίχ. γ'. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. (ιε' 2)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας.

B αρ βα ραν την α γι α αν τι ι μη σω ω μεν

 εχ θρα γαρ τας πα γι δας συ υ νε τρι ι ψε και ως

 στρα θι ον ερ ρυ σθη εξ αυ των βο η θει α και ο πλω

 τσ Σταυ ρσ η η παν σε ε μνος

μὲ τέλος: βο η θει α και ο πλω τσ Σταυ ρσ η παν

 σεμνοο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι -θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαυ μα στο ο ο ο

 ος

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Βαρβαντην α γι α αν τι ι μη σω ω μεν
εχ θρα γαρ τας πα γι δας συ υ νε τρι ι ψε και ως
στρο θι ον ερ ρυ σθηεξ αυ των βο η θει α και ο πλω
τς Σταυ ρη η η παν σε ε μνος

Τοῦ ὁσίου Ἰωάννου.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ορθοδοξιας ο δη γε ευ σε βει ασ δι δα
σκα λε και σε ε μνο τη η τος της οι κς με νης ο
φω στη των μο να ζον των θε ο πνευ στον εγ κα αλ λω
πι ι σμα Ι ω α αν νη σο φε ταις δι δα χαις
σδ παν τας ε φω τι σας λυ ρα τς Πνευ μα α τος
σβευ ε Χρι στω ω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας
η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τῆς Ἁγίας.

Ἦχος Δι. Ϟ

Τω εν Τρι α α δι ι ευ σε βως υ μνϷ με νω
α κο λου θη η σα α σα σε μνη Α θλη φο ρε τα
των ει δω λων ε σβε σας σε βα α σμα τα με σον
δε τϷ σκαμ μα α τος ε να θλϷ σα Βαρ βα ρα
τυ ραννων Ϸ κα τε πτη η ξας α πει λας αν δρει ο
φρον με γα λο φω νως μελ πϷ σα Α ει Τρι
α δα σε βωτην μι αν Θε ο τη τα

Καὶ νῦν. Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κοστ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλην τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα Ϸ

Η Πα ^{Νη} Παρ θε ε νος ση με ρον τον προ αι
ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη
^{Νη} λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ
ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κϷ με ε
ε ε νη α κϷ τι σθει ει σα δο ξα σον με

τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων
 βλ ηθεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε
 ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας
A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

χ υ υ υ υ Ι ι σ χ υ υ υ ρ ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γ ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ον η η η

η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Ἁγίας. Πρὸς Γαλάτας (γ' 23-29, δ' 1-5).

(Ζήτηι τῆ Πέμπτη τῆς ιε' ἑβδομάδος).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ. (ξζ' 36)

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. (ξζ' 27)

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Η αυ μα στο ο ος ο Θε ε ος εν τοις Α γι

ι ι ο ι ς α αυ τ ς ς

Εν εκ κλη σι αι ς ευ λο γει τε τον Θε ον

Κυ ρι ον εκ πη γω ω ων Ισ ρα α ηλ

αυ μα στο ο ο ς ο Θε ε ο ς εν τοι ς Α γι

ι ι ο ι ς α αυ τ ς ς

Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α

Αυ τ ς και η δυ να μι ς αυ τ ς εν ται ς νε φε ε

λαι ς

αυ μα στο ο ο ς ο Θε ε ο ς εν τοι ς Α γι

ι ι ο ι ς α αυ τ ς ς ς ς ς ς ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιοθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων

ῶν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἤλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλουῖα (γ'). ᾠχος α'. Ψαλμὸς λθ'.

ᾠχος $\frac{4}{4}$ Κε δ

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Στίχ. α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι ^{καὶ}

εἰσήκουσε ^{της δε η σε ω ω ω ως μ}

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α Α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Στίχ. β'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου ^{καὶ}

κατεύθυνε ^{τα δι α βη μα τα α α μ}

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α Α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ α α α α α α

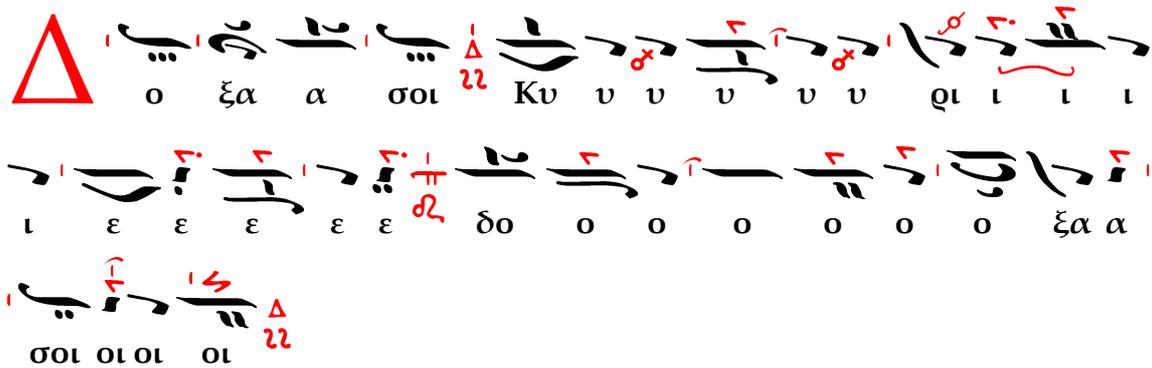
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ε' 24-34).

(Ζήτησι τῆ Δευτέρᾳ τῆς ιε' ἐβδ. τοῦ Ματθαίου).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ρύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρὸν ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ ὅτι ἐὰν ἄψωμαι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴσται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις τίς μου ἤψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὑπάγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Ἦχος ἰὲ Δι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Δι-Θ.

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρσ ς ς ς ς Χε ρσ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ

υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α τια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε
 ε ε ε ε α
 Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο
 ο ρα α α με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ιν Α λλη λ α α α ι ι ι ι
 α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣

Π̣α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
 α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ

σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐλεονειρηνησθυσιαναινεσε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχο μεν προσ τον Κυ ρι ον

Αξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Αγι ος Αγι ος Αγι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

λιλι στοις

Αμη η ην

Αμη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Αξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και

πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο

ο ξο τε ε ε ρα α αν α συ γ κρι ι τω των

Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η η ν α δι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε σται αι αι ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Πα χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε
 ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι
 αι ε σται δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α ιε ε ια ιε ια
 ιε ιε ια ια ιε ια ιε ε ε ε ιε ια ια
 ιε ε ε ιε ια ια ιε ε ε ιε ια α ιε ια α
 ια α ιε ε Αλ λη λου ου ου ου ιου ου ου ου
 ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι-θ

Ε ἰ δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ υ υ υ εν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σθ
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α α α α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος